

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI – SECȚIA A II-A PENALĂ

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 20.02.2024

Curtea constituită din:

Președinte: PC

Judecător: LD

Grefier: GS

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București este reprezentat de **procuror PS**.

Pe rol se află soluționarea apelurilor declarate de **Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 6 București** și de **inculpatul AB** împotriva sentinței penale nr. din data de , pronunțate de Judecătoria Sectorului 6 București – Secția Penală în dosarul nr.

La apelul nominal, făcut în ședința publică, **răspunde apelantul-inculpat AB**, aflat în stare de arest preventiv, personal și asistat de apărător din oficiu, avocat AO, cu delegația pentru asistență judiciară obligatorie nr. din data de 11.01.2024, emisă de Baroul București, aflată la fila nr. 14 din dosar, **lipsă fiind** intimatele-părți civile CD și EF

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se face referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează depunerea motivelor de apel de către Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 6 București, după care,

Curtea, în temeiul art. 356 alin. (2) Cod proc. pen., îi permite apelantului-inculpat să ia legătura cu apărătorul desemnat din oficiu, după care, îi pune în vedere acestuia din urmă să precizeze motivele de apel.

Apărătorul din oficiu al apelantului-inculpat AB, având cuvântul, precizează că apelul vizează reindividualizarea pedepsei.

Curtea îi pune în vedere apelantului-inculpat **AB** faptul că, în conformitate cu prevederile art. 420 alin. (4) C.p.p., are dreptul de a fi audiat în fața instanței de apel, atrăgându-i-se atenția că, în cazul în care nu dorește să dea declarații, nu va suferi nicio consecință defavorabilă, iar în cazul în care dorește să dea declarații, tot ceea ce declară poate fi folosit și împotriva sa.

Apelantul-inculpat AB, având cuvântul, arată că își menține declarațiile date anterior în cauză și că nu dorește să dea o nouă declarație.

Curtea acordă cuvântul pe aspectul probatoriului.

Apărătorul din oficiu al apelantului-inculpat AB, având cuvântul, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri în circumstanțiere, constând într-un contract individual de muncă prin care inculpatul dovedește că a avut un loc de muncă între momentul săvârșirii infracțiunii și momentul arestării, acest depunând eforturi pentru acoperirea datoriilor pe care le avea.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, arată că este de acord cu încuviințarea probei cu înscrisuri în circumstanțiere pentru apelantul-inculpat.

Curtea, după deliberare, încuviințează proba cu înscrisuri astfel cum a fost solicitată de către apelantul-inculpat, apreciind-o ca fiind utilă soluționării cauzei, după care, le pune în vedere participanților să precizeze dacă mai au alte cereri de formulat.

Apărătorul din oficiu al apelantului-inculpat AB și **reprezentantul Ministerului Public** arată, pe rând, că nu mai au alte cereri de formulat.

Curtea, față de motivele de apel invocate în scris de către Ministerul Public, în sensul în care se critică înlăturarea dispozițiilor art. 229 alin. (2) lit. b) Cod penal, pune în discuție, din

oficiu, eventuala sesizare, în temeiul art. 475 Cod proc. pen., a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unui hotărâri prin care să dea rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept: „*Dacă reprezintă sediu profesional în sensul prevederilor art. 229 alin. 2 lit. b C.pen. spațiul comercial - ce constituie punct de lucru al unei persoane juridice - în intervalul de timp în care accesul publicului nu este permis?*”.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, arată că este de acord cu cele puse în discuție de către instanță și că înțelege adăugarea unei chestiuni suplimentare, respectiv dacă din perspectiva interpretării date de Codul penal, s-ar putea subsuma noțiunii de sediu profesional și dispozițiile art. 85 alin. (3) din Codul de procedură fiscală care reglementează ca sediu secundar un loc prin care se desfășoară integral sau parțial activitatea contribuabilului/plătitorului, cum ar fi: birou, magazin, atelier, depozit și altele asemenea.

Apărătorul din oficiu al apelantului-înculpat AB, având cuvântul, arată că, deși instanța de fond a analizat de două ori acest aspect, nu se opune sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unui hotărâri prin care să dea o dezlegare acestei chestiuni.

Apelantul-înculpat AB, având cuvântul, arată că înțelege să lase la aprecierea instanței acest aspect, precizând că, prin hotărâre anterioară de condamnare, Curtea de Apel București a dispus, din oficiu, înlăturarea dispozițiilor art. 229 alin. 2 lit. b C.pen. în ceea ce îl privește.

Curtea, în acest context, pune în discuție, din oficiu, și eventuala suspendare a judecării cauzei în ipoteza în care s-ar dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și **acordă cuvântul asupra legalității și temeiniciei măsurii arestării preventive dispuse față de apelantul-înculpat AB**.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, solicită să se dispună suspendarea judecării prezentei cauze, având în vedere că motivul de apel principal al parchetului vizează chiar această chestiune legată de încadrarea juridică a faptei.

În ceea ce privește starea de arest, în temeiul art. 362 Cod proc. pen. rap. la art. 208 Cod proc. pen., solicită să se dispună menținerea măsurii preventive față de înculpat, apreciind că subzistă temeiurile avute în vedere la luarea acesteia, iar aceasta este necesară în continuare pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Apărătorul din oficiu al apelantului-înculpat AB, având cuvântul, față de împrejurarea că toate probele au fost administrate și față de atitudinea de recunoaștere a înculpatului, care nu este de natură să împiedice buna desfășurare a procesului penal, apreciază că măsura preventivă a arestului la domiciliu cu toate obligațiile ce îi pot fi impuse acestuia, raportat și la circumstanțele cauzei care impun sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu o chestiune care ține chiar de apelul înculpatului în ceea ce privește individualizarea pedepsei, este mult mai potrivită în acest stadiu procesual al cauzei.

Apelantul-înculpat AB, având ultimul cuvânt, arată că este de acord cu înlocuirea măsurii arestării preventive cu o măsură preventivă mai blândă, dacă instanța o apreciază oportună, precizând, totodată, că nu se opune menținerii măsurii arestării preventive, dacă instanța apreciază necesar, întrucât dorește să plătească pentru greșelile comise.

În ipoteza în care Curtea va dispune înlocuirea măsurii arestării preventive cu măsura preventivă a arestului la domiciliu, arată că își ia angajamentul să respecte toate obligațiile ce îi vor fi impuse în sarcină.

CURTEA,

Deliberând asupra legalității și temeiniciei măsurii arestării preventive dispuse față de apelantul-înculpat AB, constată următoarele:

Prin sentința penală nr. _____ din data de _____ pronunțată de Judecătoria Sectorului _____ au fost dispuse următoarele:

6 București – Secția Penală în dosarul nr. _____

În baza art. 396 alin. 2, alin. 10 Cod proc. penală a fost condamnat înculpatul AB (născut la data de xx.xx.xxxx, în mun. București, C.N.P. xxxxxxxxxxxxxx, fiul lui TI și al MI, cetățean român, studii – 11 clase, ocupație – muncitor necalificat, cu domiciliul în mun. București, str. nr., bl., sc., et., ap., sector, recidivist) la o pedeapsă de 3 ani închisoare pentru săvârșirea, în stare de recidivă postexecutorie, a infracțiunii de furt calificat în formă continuată,

faptă prevăzută și pedepsită de art. 228 alin.1, art. 229 alin. 1 lit. b, c, d cu aplicarea art. 41 C.pen. raportat la art. 43 alin. 5 C.pen. cu art. 35 alin. 1 C.pen. (2 acte materiale: 25.05.2023 și 12.06.2023)

În baza art. 399 alin. 1 Cod proc. penală a fost menținută măsura arestării preventive a inculpatului pe AB, măsură luată prin încheierea din 29.06.2023 pronunțată de Judecătoria Sectorului 6 București (dosar nr. 12345/303/2023), în baza căreia a fost emis M.A.P. nr. 53/29.06.2023.

În baza art.72 alin.1 C.pen. a fost scăzută din pedeapsa aplicată perioada reținerii și a arestului preventiv de la data de 29.06.2023 la zi.

În baza art. 112 alin. 1 lit. b Cod penal au fost confiscate de la inculpat (f. 82-83, dup):

- o geacă de culoare neagră având o ruptură pe mâneca stângă, pantaloni de culoare crem, hanorac cu glugă și o pereche de pantofi sport marca *Under Armour* model *Spawn 4*, folosite la săvârșirea faptei din 25.05.2023;

- pantalonii de culoare kaki, perechea de încălțăminte sport marca *New Balance*, ghiozdanul ce are 3 dungi orizontale paralele specific mărcii *Adidas* ce prezintă urme de uzură și materialul vestimentar folosit pentru ascunderea feței, toate folosite la săvârșirea faptei din 12.06.2023.

S-a dispus restituirea, la rămânerea definitivă a soluției, a următoarelor: perechii de mănuși, din material textil, de culoare negru cu partea frontală a degetelor decupat, o pereche de mănuși chirurgicale de cauciuc de culoare negru cu galben, 2 pungi de plastic, rucsac de material textil, negru, clește tip „gura de lup”, o cheie metalică, reglabilă, cu dispozitiv melc (ridicate la cercetarea la fața locului din 21.06.2023 (f. 82-83, dup) și toate articolele vestimentare, de încălțăminte și o cutie pentru încălțăminte inscripționată *Under Armour* (ridicate la percheziția domiciliară efectuată în data de 08.06.2023 (f. 373-374, dup).

În baza art. 397 alin. 1 C.proc.pen. și art. 25 alin. 1 C.proc.pen., art. 1349 alin. 1 și 2 C.civ. și art. 1357 C.civ., a fost admisă acțiunea civilă formulată de partea civilă CD (CUI xxxxxxxx, Jxxxxxxxxxxxxx) și a fost obligat inculpatul să îi plătească suma de 10.670 lei cu titlu de despăgubiri civile.

În baza art. 397 alin. 1 C.proc.pen. și art. 25 alin. 1 C.proc.pen., art. 1349 alin. 1 și 2 C.civ. și art. 1357 C.civ., a fost admisă acțiunea civilă formulată de partea civilă EF (CUI xxxxxxxx, Jxxxxxxxxxxxxx) și a fost obligat inculpatul să îi plătească suma de 20.847,46 lei cu titlu de despăgubiri civile.

În baza art. 272 rap. la art. 274 alin. 1 C.pr.pen. a fost obligat inculpatul la plata sumei de 1.500 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de către stat. (...)

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că prin rechizitoriul nr. 4818/P/2023 din data de 06.07.2023 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 6 București, s-a dispus trimiterea în judecată, în stare de arest preventiv, a inculpatului AB, pentru săvârșirea a două infracțiuni de furt calificat, în stare de recidivă postexecutorie și în concurs real, fiecare prevăzute de art. 228 alin. (1)-art. 229 alin. (1) lit. b), c), d) și alin. (2) lit. b) cu aplicarea art. 41 alin. (1) raportat la art. 43 alin. (5) C.pen., ambele cu aplicarea art. 38 alin. (1) C.pen., constând în aceea că:

- în data de 25.05.2023, în jurul orei 03:27, în timp ce era masecat prin purtarea unui articol textil pe față și a unei perechi de ochelari de soare, inculpatul AB a pătruns fără drept, prin spargerea unui geam lateral, în incinta societății CD, situată la adresa din mun. București, bld. nr., sector 6, de unde a sustras, prin spargerea geamului vitrinei de prezentare, 8 telefoane mobile, respectiv Huawei Nova 10 SE, Huawei Nova Y61, Huawei P Smart Dual Sim 4G, Honor Magic 5 Lite, Samsung Galaxy A9, Samsung Galaxy A23, Samsung Galaxy A1 3, Huawei P40 Lite, în valoare totală de 10.670 lei.

- în data de 12.06.2023, în jurul orei 03:36, în timp ce era masecat prin purtarea unui articol textil pe față, inculpatul AB a pătruns fără drept, prin spargerea unui geam lateral, în incinta societății EF, situat în Calea nr., sector 6, de unde a sustras 28 de telefoane mobile în valoare de 20.847, 46 lei.

Prin încheierea de ședință din data de 26.09.2023, instanța de fond a admis în parte cererea inculpatului și a schimbat încadrarea juridică a faptelor pentru care s-a dispus încadrarea juridică în **infracțiunea de furt calificat în formă continuată** prevăzută de art. 228 alin.1, art. 229 alin. 1 lit. b, c, d cu aplicarea art. 41 C.pen. raportat la art. 43 alin.5 C.pen. cu art.35 alin. 1 C.pen, **însă a respins cererea formulată de către apărătorul inculpatului de înlăturare a alin. 2 art. 229 C.pen.**, întrucât din probele pe care se întemeiază acuzația, respectiv înregistrarea video din cadrul magazinului care aparține SC CD rezultă că inculpatul ar fi intrat în magazinul respectiv, ar fi luat telefoanele, dar, de asemenea, ar fi intrat și în magazia acestui magazin.

Prin încheierea de ședință din data de 24.10.2023, instanța de fond a revenit asupra dispoziției inițiale și a **schimbat încadrarea juridică a infracțiunii de furt calificat și prin înlăturarea dispozițiilor alin.2 lit.b a art. 229 C.pen.**

Împotriva acestei sentințe au formulat apel Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 6 București și inculpatul AB, cauza fiind înregistrată pe rolul Curții de apel București – Secția a II-a Penală la data de 09.01.2024, cu termen de judecată la data de 16.04.2024, care a fost preschimbat pentru data de 20.02.2024.

Întrucât prin hotărârea pronunțată de prima instanță s-a menținut măsura arestării preventive dispusă față de inculpat, Curtea este obligată, în raport de dispozițiile art. 420 alin. (11) Cod procedură penală și art. 362 alin. (2) Cod procedură penală, să verifice dacă subzistă temeiurile care au determinat luarea măsurii arestării preventive sau dacă au apărut temeuri noi, care să justifice menținerea acestei măsuri, pronunțându-se asupra legalității și temeiniciei acesteia.

Procedând la această verificare, Curtea constată că, în cauză, măsura arestării preventive a fost luată față de inculpatul AB prin încheierea judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul Judecătoriei Sectorului 6 București din data de 29.06.2023 pronunțată în dosarul nr. 12345/303/2023 (MAP nr. 53/29.06.2023), pe o durată de 30 de zile, măsură ce a fost menținută ulterior în cursul judecății în primă instanță.

Astfel, Curtea mai constată și că probele administrate în cauză, respectiv declarație persoană vătămată GH reprezentant al CD (fila 23); declarație persoană vătămată IJ reprezentant al EF (filele 43-45); adresă prejudiciu EF nr. 7540/12.06.2023(fila 47); proces verbal de cercetare la fața locului + planșă fotografică la punctul de lucru al CD (filele 25-37); proces verbal de cercetare la fața locului + planșă fotografică la punctul de lucru al EF (filele 50-73); proces verbal serii IMEI terminale mobile sustrase CD (fila 38); proces verbal serii IMEI terminale mobile sustrase EF (filele 74-75); proces verbal investigații scară bloc R7(fila 76); - proces verbal de cercetare la fața locului + planșă fotografică scară bloc R7 (filele79-102); declarație martor M1 (filele 221-222); declarație martor M2 (filele 223-224); declarații martor M3 (filele 229-237); declarație martor M4 (filele 245-247); declarație martor M5 (filele 248-250); proces verbal identificare bunuri + planșă fotografică (filele 239-249); proces verbal identificare persoane + planșă fotografică (filele 226-228); proces verbal de identificare întocmit de organele de cercetare din cadrul SIC 6 (filele 122-130); proces verbal vizionare imagini scară bloc MST 202, 212/2023 (filele 131-148); proces verbal comparare imagini din data de 13.06.2023(filele 149-150); proces verbal verificare în surse deschise model pereche de încălțăminte aferente cutiei tip ambalaj ridicată cu ocazia percheziției domiciliare (filele 151-152); proces verbal vizionare imagini din data de 25.05.2023, parc Drumul Taberei (filele 153-159); proces verbal vizionare imagini traseu autor din data de 25.05.2023(filele 160-162); proces verbal vizionare imagini punctul de lucru CD din data de 25.05.2023(filele 163-168); proces verbal exploatare imagini video întocmit de organele de cercetare din cadrul SIC 6, din data de 07.06.2023(filele 169-171); proces verbal exploatare date listing din data de 07.06.2023 (filele 172-174); -proces verbal exploatare imagini video punctul de lucru SC EF din data de 12.06.2023(filele 175-185); proces verbal vizionare imagini scară bloc R7 din data de 02.06.2023(filele 186-190); proces verbal vizionare imagini scară bloc R7 din data de 12.06.2023(filele 191-193); proces verbal vizionare imagini metrou din date de 12.06.2023(filele

194-206); proces verbal investigații din data de 30.05.2023(fila 207); proces verbal constare infracțiune întocmit de polițiști din cadrul Secției 20 Poliție din data de 12.06.2023 (filele 209-210); proces verbal constare infracțiune întocmit de polițiști din cadrul Secției 22 Poliție din data de 25.05.2023 (fila 211); procese verbale investigații întocmite de organele de cercetare din cadrul SIC Sectorul 6 (filele 212-220); procese verbale de punere în aplicare a MST emise de Judecătoria Sectorului 6 (filele 251-268); procese verbale de redare convorbiri și mesaje scrise (filele 269-331); -raport de constatare criminalistică nr. 3642802/27.06.2023(filele 337-368); proces verbal percheziție domiciliară +planșă fotografică (370-413); fișă de eveniment nr.3392550/11.07.2018(filele 666-667); declarații suspect/inculpat AB din cursul urmăririi penale (filele 103-114), dar și declarația inculpatului dată în fața instanței de fond la termenul de judecată din 26.09.2023, prin care a recunoscut săvârșirea faptelor reținute în sarcina sa prin rechizitoriul și a solicitat aplicarea în cauză a procedurii simplificate, cerere care a fost admisă de instanța de fond la același termen de judecată, susțin în continuare o suspiciune rezonabilă că inculpatul ar fi comis infracțiunea dedusă judecării, iar măsura arestării preventive este în continuare necesară pentru buna desfășurare a procesului penal și proporțională cu gravitatea faptei imputate acestuia.

Sub acest aspect, Curtea reține și că infracțiunea pentru care inculpatul a fost condamnat în primă instanță prezintă o gravitate sporită, dată fiind modalitatea în care acesta a înțeles să comită fapta, respectiv că, în data de 25.05.2023, în jurul orei 03:27, în timp ce era mascat prin purtarea unui articol textil pe față și a unei perechi de ochelari de soare, inculpatul AB a pătruns fără drept, prin spargerea unui geam lateral, în incinta societății CD, situată la adresa din mun. București, bld. nr., sector 6, de unde a sustras, prin spargerea geamului vitrinei de prezentare, 8 telefoane mobile, respectiv Huawei Nova 10 SE, Huawei Nova Y61, Huawei P Smart Dual Sim 4G, Honor Magic 5 Lite, Samsung Galaxy A9, Samsung Galaxy A23, Samsung Galaxy A1 3, Huawei P40 Lite, în valoare totală de 10.670 lei, iar în data de 12.06.2023, în jurul orei 03:36, în timp ce era mascat prin purtarea unui articol textil pe față, inculpatul AB a pătruns fără drept, prin spargerea unui geam lateral, în incinta societății EF, situat în Calea nr., sector 6, de unde a sustras 28 de telefoane mobile în valoare de 20.847, 46 lei.

În acest sens, se poate aprecia că menținerea măsurii arestării preventive în privința inculpatului, la acest moment procesual, este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică și pentru prevenirea săvârșirii unei alte infracțiuni, cu atât mai mult cu cât inculpatul nu se află la primul contact cu legea penală, presupunându-se în mod rezonabil că activitatea ilicită de care este acuzat în prezenta cauză a fost săvârșită în stare de recidivă postexecutorie prin raportare la sentința penală nr. 2544/06.11.2020 pronunțată în dosarul penal 20891/302/2020 de Judecătoria Sectorului 5 București, definitivă prin neapelare la 24.11.2020, prin care AB a fost condamnat la pedeapsa de 3 ani și 8 luni închisoare, pedeapsa fiind executată la data de 28.11.2021.

Totodată, Curtea apreciază că se impune a fi avută în vedere și împrejurarea că în prezent cauza se află în apel, iar în raport cu necesitatea de a se garanta participarea inculpatului la derularea procedurii se impune în continuare menținerea privării de libertate prin intermediul măsurii arestării preventive.

În ceea ce privește perioada scursă de la momentul luării măsurii preventive și până în prezent, Curtea apreciază că aceasta nu este de natură a diminua sau a estompa rezonanța socială a faptelor presupus comise și, prin aceasta, a stării de pericol pentru ordinea publică, așa încât, la acest moment, luarea față de inculpat a unei măsuri alternative mai blânde, cum este cea a măsurii preventive a arestului la domiciliu, astfel cum s-a solicitat de către inculpat prin apărător, nu ar fi suficientă pentru realizarea scopurilor prevăzute de art. 202 alin. (1) Cod proc.pen.

Pentru aceste considerente, Curtea, în baza art. 362 alin. 2 C.p.p. raportat la art. 208 alin. 4 C.p.p. va constata legalitatea și temeinicia măsurii arestării preventive a inculpatului AB, iar în baza art. 208 alin. 4 C.p.p. va menține această măsură.

Pe fondul cauzei, cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept sus-menționate, analizând conținutul dosarului, Curtea reține următoarele:

I. Instanța de apel reține că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este admisibilă, potrivit dispozițiilor art. 475 C.proc.pen., motivat de faptul că:

1. Curtea de apel este investită cu judecarea cauzei în apel și, potrivit dispozițiilor art.552 C.proc.pen., hotărârea instanței de apel rămâne definitivă la data pronunțării acesteia, fiind astfel îndeplinită condiția prevăzută la art. 475 C.proc.pen. referitoare la soluționarea cauzei în ultimă instanță.

2. În speță, a fost identificată, din oficiu, o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, și anume „*Dacă reprezintă sediu profesional în sensul prevederilor art. 229 alin. 2 lit. b C.pen. spațiul comercial - ce constituie punct de lucru al unei persoane juridice - în intervalul de timp în care accesul publicului nu este permis?*”.

3. De lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât în cauză a formulat apel și **Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 6 București**, iar prin motivele de apel depuse la dosar (filele 11- 13 dosar apel) s-a criticat hotărârea instanței de fond sub aspectul schimbării încadrării juridice a faptei în sensul înlăturării alin. 2 lit. b al articolului art. 229 Cod penal, arătând – în esență – că inculpatul este acuzat că a săvârșit cele două acte materiale ce intră în conținutul infracțiunii în timpul nopții (ora 03.27 în data de 25.05.2023 și ora 03.36 în data de 12.06.2023) când cele 2 magazine din care s-a efectuat sustragerea erau închise și că în ambele dați pătrunderea s-a efectuat prin spargerea unui geam, așa încât - în opinia Parchetului - instanța de fond ar fi trebuit să rețină că sustragerea s-a efectuat prin violare de sediu profesional.

3. Chestiunea de drept enunțată este nouă deoarece asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat nici printr-un recurs în interesul legii, nici printr-o hotărâre prealabilă, potrivit art. 474 și, respectiv, art. 477 C.proc.pen.

4. Chestiunea de drept enunțată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

II. Expunerea succintă a cauzei

Prin rechizitoriul nr. 4818/P/2023 din data de 06.07.2023 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 6 București, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului AB, în stare de arest preventiv, pentru două infracțiuni de furt calificat, în stare de recidivă postexecutorie și în concurs real, fiecare prevăzute de art. 228 alin. (1)-art. 229 alin. (1) lit. b), c), d) și alin. (2) lit. b) cu aplicarea art. 41 alin. (1) raportat la art. 43 alin. (5) C.pen., ambele cu aplicarea art. 38 alin. (1) C.pen.

În actul de sesizare, a fost reținută, în esență, următoarea situație de fapt:

- în data de 25.05.2023, în jurul orei 03:27, în timp ce era mascat prin purtarea unui articol textil pe față și a unei perechi de ochelari de soare, inculpatul AB a pătruns fără drept, prin spargerea unui geam lateral, în incinta societății CD, situată la adresa din mun. București, bld. nr., sector 6, de unde a sustras, prin spargerea geamului vitrinei de prezentare, 8 telefoane mobile, respectiv Huawei Nova 10 SE, Huawei Nova Y61, Huawei P Smart Dual Sim 4G, Honor Magic 5 Lite, Samsung Galaxy A9, Samsung Galaxy A23, Samsung Galaxy A1 3, Huawei P40 Lite, în valoare totală de 10.670 lei.

- în data de 12.06.2023, în jurul orei 03:36, în timp ce era mascat prin purtarea unui articol textil pe față, inculpatul AB a pătruns fără drept, prin spargerea unui geam lateral, în incinta societății EF, situat în Calea nr., sector 6, de unde a sustras 28 de telefoane mobile în valoare de 20.847, 46 lei.

Prin încheierea de ședință din data de 26.09.2023, instanța de fond a admis în parte cererea inculpatului și a schimbat încadrarea juridică a faptelor pentru care s-a dispus încadrarea juridică în **infracțiunea de furt calificat în formă continuată** prevăzută de art. 228 alin.1, art. 229 alin. 1 lit. b, c, d cu aplicarea art. 41 C.pen. raportat la art. 43 alin.5 C.pen. cu art.35 alin. 1 C.pen, însă a respins **cererea formulată de către apărătorul inculpatului de înlăturare a alin. 2 art. 229 C.pen.**, întrucât din probele pe care se întemeiază acuzația, respectiv înregistrarea video din cadrul magazinului care aparține SC CD rezultă că inculpatul ar fi intrat în magazinul respectiv, ar fi luat telefoanele, dar, de asemenea, ar fi intrat și în magazia acestui magazin.

Prin încheierea de ședință din data de 24.10.2023, instanța de fond a revenit asupra dispoziției inițiale și a schimbat încadrarea juridică a infracțiunii de furt calificat și prin înlăturarea dispozițiilor alin.2 lit.b a art. 229 C.pen., reținând că în magazinul CD presupusa activitate infracțională a inculpatului ar fi constat exclusiv prin intrarea în magazin prin presupusa spargere a unui geam lateral, urmat de spargerea geamului vitrinei de prezentare de unde ar fi sustras 8 telefoane mobile, așa încât nu se poate reține că inculpatul ar fi pătruns în magazia magazinului, față de dispozițiile art. 371 C.proc.pen. privind limitele judecătii. Prin urmare, întrucât în tezele prealabile ale Codului Penal se arată că obiectul infracțiunii de violare de sediu profesional, care este absorbită în alin. 2, îl constituie protejarea spațiului, dat fiind că potrivit jurisprudenței CEDO și sediul persoanei juridice beneficiază de protecția conferită de art. 8 din Convenție, instanța de fond a constatat că legiuitorul a legat protecția penală a sediului persoanei juridice de aplicabilitatea art. 8 din Convenție. În aceste condiții, deoarece CD nu beneficiază de protecția art. 8 din Convenție în spațiul destinat exclusiv vânzării produselor și serviciilor comercializate, instanța de fond a schimbat încadrarea juridică a infracțiunii de furt calificat și prin înlăturarea dispozițiilor alin.2 lit.b a art. 229 C.pen.

Prin sentința apelată - în baza art. 396 alin. 2, alin. 10 C.proc.pen. - a fost condamnat inculpatul AB la o pedeapsă de 3 ani închisoare pentru săvârșirea, în stare de recidivă postexecutorie, a infracțiunii de furt calificat în formă continuată, faptă prevăzută și pedepsită de art. 228 alin.1, art. 229 alin. 1 lit. b, c, d cu aplicarea art. 41 C.pen. raportat la art. 43 alin. 5 C.pen. cu art. 35 alin. 1 C.pen. (2 acte materiale: 25.05.2023 și 12.06.2023).

Împotriva sentinței penale menționate a declarat apel și Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 6 București, iar prin motivele de apel depuse la dosar (filele 11- 13 dosar apel) s-a criticat hotărârea instanței de fond sub aspectul schimbării încadrării juridice a faptei în sensul înlăturării alin. 2 lit. b al articolului art. 229 Cod penal, arătând – în esență – că inculpatul este acuzat că a săvârșit cele două acte materiale ce intră în conținutul infracțiunii în timpul nopții (ora 03.27 în data de 25.05.2023 și ora 03.36 în data de 12.06.2023) când cele 2 magazine din care s-a efectuat sustragerea erau închise și că în ambele dați pătrunderea s-a efectuat prin spargerea unui geam, așa încât - în opinia Parchetului - instanța de fond ar fi trebuit să rețină că sustragerea s-a efectuat prin violare de sediu profesional.

III. Punctele de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept au fost exprimate astfel:

Atât reprezentantul Ministerului Public, cât și avocatul inculpatului au susținut că sunt îndeplinite condițiile pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar procurorul de ședință a adus un argument suplimentar în sensul că se impune a se lămurii dacă din perspectiva interpretării date de Codul penal, s-ar putea subsuma noțiunii de sediu profesional și dispozițiile art. 85 alin. (3) din Codul de procedură fiscală care reglementează ca sediu secundar un loc prin care se desfășoară integral sau parțial activitatea contribuabilului/plătitorului, cum ar fi: birou, magazin, atelier, depozit și altele asemenea.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

1. Redarea normelor de drept intern apreciate a fi relevante în speță

Art. 228 alin. 1 C.pen.

(1) Luarea unui bun mobil din posesia sau detinența altuia, fără consimțământul acestuia, în scopul de a și-l însuși pe nedrept, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

Art. 229

Furtul calificat

(1) Furtul săvârșit în următoarele împrejurări:

(...)

b) în timpul nopții;

c) de o persoană mascată, deghizată sau travestită;

d) prin efracție, escaladare sau prin folosirea fără drept a unei chei adevărate ori a unei chei mincinoase:

(...)

(2) Dacă furtul a fost săvârșit în următoarele împrejurări:

(...)

b) prin violare de domiciliu sau **sediul profesional**:
pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

2. Punctul de vedere al completului de judecată

Curtea constată că motivele de apel invocate de **Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Judecătoria sectorului 6 București** vizează tocmai problema incidenței în cauză a prevederilor art. 229 alin. 2 lit. b C.pen.

Ca atare, pentru a preîntâmpina o eventuală antepunțare în privința apelului formulat, Curtea va prezenta argumentele esențiale ce fundamentează cele două opinii referitoare la noțiunea de **sediul profesional** în sensul prevederilor art. 229 alin. 2 lit. b C.pen.

a. Opinia potrivit căreia reprezintă **sediul profesional** în sensul prevederilor art. 229 alin. 2 lit. b C.pen. spațiul comercial - ce constituie punct de lucru al unei persoane juridice - în intervalul de timp în care accesul publicului nu este permis.

Infrațiunea de furt calificat, în varianta prevăzută de art. 229 alin. 2 lit. b din Codul penal, absoarbe infrațiunea de violare de sediu profesional, iar această din urmă noțiune, ca element circumstanțial agravant, nu poate avea decât sensul definit în art. 225 alin. 1 din Codul penal, respectiv pătrunderea fără drept, în orice mod, în oricare din sediile unde o persoană juridică sau fizică își desfășoară activitatea profesională.

Violarea sediului profesional este o incriminare nouă, introdusă în Codul penal care a intrat în vigoare la 1 februarie 2014 și este menită să ofere protecție altor spații aparținând unor persoane fizice sau juridice, care nu au destinația de locuință.

În literatura de specialitate se arată că incriminarea violării sediului profesional asigură protecția penală unui aspect al vieții private recunoscut și garantat prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în cadrul art. 8 din Convenție. S-a remarcat - tot în doctrină - procesul evolutiv de extindere a noțiunii de domiciliu ce a caracterizat jurisprudența instanței de contencios european a drepturilor omului. De la noțiunea clasică de domiciliu, corespunzătoare cu spațiul în care o persoană locuiește, Curtea Europeană a extins treptat sfera protecției, în baza art. 8 din Convenție, mai întâi la biroul sau cabinetul unei persoane care exercită o profesiune liberală (localul profesional) - a se vedea, în acest sens, cauza *Kopp c. Elveției, Niemietz c. Germaniei*, iar mai apoi, în anumite circumstanțe, la sediul social, agențiile sau localurile profesionale ale persoanei juridice; astfel, în cauza *Societe Colas Est ș.a. c. Franței*, Curtea Europeană a extins protecția art. 8 din Convenție dincolo de limitele sediului unde o persoană fizică își desfășoară activitatea profesională prin recunoașterea dreptului unei societăți comerciale la respectarea sediului său, a agențiilor ori a localurilor sale profesionale.

De altfel, CJUE - în cauza C-94/00, *Roquette Freres SA* - a extins (după linia trasată în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza *Societe Colas Est ș.a. c. Franței*) protecția conferită de dreptul la respectarea domiciliului și asupra sediilor acestor societăți cu ocazia investigațiilor efectuate în materia dreptului concurenței de către Comisia U.E. pentru a acorda o protecție efectivă împotriva intervențiilor disproporționate ale autorităților publice în sfera activităților private ale persoanelor fizice sau juridice.

Astfel, violarea sediului profesional a fost reglementată în legislația penală națională pentru a se da eficiență jurisprudenței CEDO, care a statuat că sediul persoanei juridice, precum și sediul profesional al persoanei fizice se bucură de protecția conferită de art. 8 din Convenție (care se referă la respectarea vieții private și de familie, a domiciliului și a corespondenței).

Așa cum se arată și în literatura de specialitate, singura diferență între violarea de domiciliu și violarea sediului profesional se referă la situația premisă - spațiul protejat. În cazul infrațiunii de violare de domiciliu situația premisă este dată de existența *domiciliului*, în sensul

legii penale, iar în cazul celei de-a doua infracțiuni, spațiul protejat este *sediul unde o persoană juridică sau fizică desfășoară activitatea*.

Pentru a stabili sensul sintagmei *sediul unde o persoană juridică desfășoară activitatea* prezintă relevanță dispozițiile Codului Civil.

Astfel, conform art. 25 alin. (3) C.civ., „persoana juridică este orice formă de organizare care, întrunind condițiile cerute de lege, este titulară de drepturi și obligații civile”.

Totodată, elementele constitutive ale persoanei juridice sunt stabilite prin art. 187 C.civ. care prevede că: „Orice persoană juridică trebuie să aibă o organizare de sine stătătoare și un patrimoniu propriu, afectat realizării unui anumit scop licit și moral, în acord cu interesul general”, iar calitatea de persoană juridică este reglementată prin art. 188 C.civ. care statuează că „Sunt persoane juridice entitățile prevăzute de lege, precum și orice alte organizații legal înființate care, deși nu sunt declarate de lege persoane juridice, îndeplinesc toate condițiile prevăzute la art. 187”.

De asemenea, sediul persoanei juridice este reglementat prin dispozițiile art. 227 C.civ. care prevede că: „(1) Sediul persoanei juridice se stabilește potrivit actului de constituire sau statutului. (2) În funcție de obiectul de activitate, persoana juridică poate avea mai multe sedii cu caracter secundar pentru sucursalele, reprezentanțele sale teritoriale și punctele de lucru (...)”.

În consecință, prin raportare la textele de lege menționate, sediul persoanei juridice are în vedere mai multe ipoteze: în cazul unei persoane juridice de public, poate fi vorba de sediul unui organ al statului, al unei autorități, al unei instituții publice, al unei unități administrativ-teritoriale etc., iar în cazul unei persoane juridice drept privat, poate fi vorba de sediul unei societăți, al unei organizații cooperatiste, al unui grup de interes economic, al unei asociații sau fundații, al unui sindicat, al unui etc.

Ținând cont de jurisprudența Curții Europene, se constată că într-adevăr noțiunea de *sediul profesional* nu trebuie interpretată extensiv, ci prin raportare doar la spațiile în care se desfășoară *viața privată societară*, exemplele oferite în acest sens de către literatura de specialitate fiind: sediul central al unei bănci ori al unei filiale sau sucursale a acesteia, zona de birouri a unei societăți comerciale, *un punct de lucru al unei societăți*, vestiarul unei echipe de fotbal o biserică, etc. În literatura de specialitate se dau exemple de sedii în care nu se desfășoară *viața privată societară*, cum ar fi o magazie folosită doar pentru depozitarea unor bunuri ori depozitul de cauciucuri uzate al unei vulcanizări, cazuri în care nu poate fi vorba de *sediul profesional*.

Așadar, prin această învinuire se acordă o formă de protecție a vieții private, în componenta ei profesională, însă interpretarea potrivit căreia această formă de protecție a vieții private în componenta sa profesională nu are în vedere și spațiile în care se desfășoară activitatea economică, în componenta ei comercială, nu poate fi primită, atâta timp cât spațiul comercial – punct de lucru al unei persoane juridice – nu este accesibil publicului în afara programului de lucru și, ca atare, *pătrunderea fără drept* într-un astfel de sediu aduce atingere relațiilor sociale ocrotite prin norma de învinuire reprezentată de art. 225 C.pen. și, ca atare, de art. 229 alin. 2 lit. b C.pen.

De altfel, după pronunțarea hotărârii Curții EDO în cauza *Societe Colas Est s.a. c. Franței*, în doctrina franceză s-a subliniat faptul că, pe cale jurisprudențială, instanța de la Starsbourg a consacrat „*viața privată comercială*” ce reprezintă o nouă etapă de evoluție ce a condus de la o „*viață privată personală*” la o „*viață privată socială*” (J.F. Renucci, *Traite de Droit Europeen des droits de l’homme*).

Ca atare, se apreciază că atâta timp cât spațiul unde se desfășoară o activitate cu caracter comercial – punct de lucru al unei persoane juridice – nu este accesibil publicului în afara programului de lucru, iar în acest interval de timp în care accesul publicului este interzis se realizează o *pătrundere fără drept* într-un astfel de sediu suntem în prezența unei violări a sediului profesional, întrucât se aduce atingere *vieții private societare* protejate de lege.

Referitor la susținerile Ministerului Public, prin procurorul de ședință, în sensul că s-ar impune a se lămurii dacă din perspectiva interpretării date de Codul penal, s-ar putea subsuma noțiunii de *sediul profesional* și dispozițiile art. 85 alin. (3) din Codul de procedură fiscală care

reglementează ca sediu secundar un loc prin care se desfășoară integral sau parțial activitatea contribuabilului/plătitorului, cum ar fi: birou, magazin, atelier, depozit și altele asemenea, se constată că aceste prevederi nu au legătură cu obiectul cauzei.

Potrivit art. 85 alin. 3 din Codul de procedură fiscală adoptat prin Legea nr. 207/2015, *prin sediu secundar* se înțelege un loc prin care se desfășoară integral sau parțial activitatea contribuabilului/plătitorului, cum ar fi: *birou, magazin, atelier, depozit și altele asemenea*, cu excepția activităților desfășurate de salariați la domiciliul acestora, potrivit prevederilor Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă și a locațiilor beneficiarilor unde contribuabilul/plătitorul desfășoară alte activități decât cele menționate la art. 85 alin. (4), activități autorizate conform Legii nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare.

În cauză, așa cum s-a arătat, atât prin actul de sesizare, cât și prin hotărârea primei instanțe s-a reținut, în esență, următoarea situație de fapt:

- în data de 25.05.2023, în jurul orei 03:27, în timp ce era mascat prin purtarea unui articol textil pe față și a unei perechi de ochelari de soare, inculpatul AB a pătruns fără drept, prin spargerea unui geam lateral, în incinta societății CD, situată la adresa din mun. București, bld. nr., sector 6, de unde a sustras, prin spargerea geamului vitrinei de prezentare, 8 telefoane mobile, respectiv Huawei Nova 10 SE, Huawei Nova Y61, Huawei P Smart Dual Sim 4G, Honor Magic 5 Lite, Samsung Galaxy A9, Samsung Galaxy A23, Samsung Galaxy A1 3, Huawei P40 Lite, în valoare totală de 10.670 lei.

- în data de 12.06.2023, în jurul orei 03:36, în timp ce era mascat prin purtarea unui articol textil pe față, inculpatul AB a pătruns fără drept, prin spargerea unui geam lateral, în incinta societății EF, situat în Calea nr., sector 6, de unde a sustras 28 de telefoane mobile în valoare de 20.847, 46 lei.

Ca atare, nu s-a reținut că acesta ar fi pătruns în vreun *birou, magazin, atelier, depozit și altele asemenea*, ci într-un spațiu comercial – punct de lucru al unei persoane juridice – într-un interval de timp în care accesul publicului nu era permis.

b. Opinia potrivit căreia **nu** reprezintă *sediul profesional* în sensul prevederilor art. 229 alin. 2 lit. b C.pen. spațiul comercial - ce constituie punct de lucru al unei persoane juridice - în intervalul de timp în care accesul publicului nu este permis.

Relațiile sociale ocrotite prin reținerea violării de sediu profesional ca element circumstanțial agravant al infracțiunii de furt calificat sunt, conform denumirii Capitolului IX din Titlul I al Părții speciale a Codului penal (în care este inserat art. 225), cele care se referă la inviolabilitatea domiciliului și a vieții private, astfel că incriminarea violării de sediu profesional și, respectiv, reținerea acesteia ca element circumstanțial agravant să constituie o formă de protecție a vieții private, în componenta ei profesională, iar nu a activității economice, în componenta ei comercială.

Din acest motiv, nu poate fi reținută violarea de sediu profesional în cazul pătrunderii fără drept, în afara programului de lucru, în spații comerciale în care accesul publicului este în general permis (cum ar fi incinta unor magazine), deoarece însuși faptul că acele spații sunt accesibile, iar nu restricționate, publicului se opune calificării lor ca locuri unde viața privată, în componenta ei profesională, trebuie să beneficieze de protecție.

Ca atare, un punct de lucru cu caracter exclusiv comercial al unei societăți, accesibil publicului, cum ar fi – spre exemplu – un magazin de vânzare a telefoanelor mobile, nu ar putea reprezenta sediu profesional în sensul prevederilor art. 229 alin. 2 lit. b C.pen. nici în intervalul de timp în care accesul publicului nu este permis.

Totodată, în sprijinul acestei opinii, Curtea observă că la dosarul instanței de fond se regăsește la filele 51-60 decizia penală din data de 24.09.2020 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția I penală depusă de către apărătorul inculpatului în faza procesuală a judecății

în primă instanță (identificată de instanța de apel, în sistemul ECRIS, ca fiind decizia penală nr. 891/A/24.09.2020 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția I penală în dosarul penal nr. 19734/303/2018 privind chiar pe inculpatul AB).

În concluzie, noțiunea de *sediu profesional* trebuie interpretată restrictiv, iar menținerea unei juste proporții în definirea noțiunii de *sediu profesional* prin raportare la ipotezele protejate de art. 8 din Convenție contribuie și la delimitarea unui cadru previzibil a variantei agravate a furtului calificat care absoarbe violarea sediului profesional, în vederea evitării reținerii comiterii acestei infracțiuni ori de câte ori sunt sustrase bunurile unei persoane juridice.

V. Dispozițiile completului de judecată

Față de considerentele anterior expuse, se va dispune, în temeiul art.476 alin.2 teza I C.p.p., suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii pentru dezlegarea chestiunii de drept.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII, DISPUNE:

Cu privire la legalitatea și temeinica măsurii arestării preventive:

În baza art. 362 alin. 2 C.proc.pen. raportat la art. 208 alin. 4 C.proc.pen. constată legalitatea și temeinicia măsurii arestării preventive a inculpatului AB.

În baza art. 208 alin. 4 C.proc.pen. menține măsura arestării preventive a inculpatului.

Pe fondul cauzei:

În baza art. 475 C.proc.pen. dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept:

Dacă reprezintă sediu profesional în sensul prevederilor art. 229 alin. 2 lit. b C.pen. spațiul comercial - ce constituie punct de lucru al unei persoane juridice - în intervalul de timp în care accesul publicului nu este permis?

În baza art. 476 alin. (2) C.proc.pen. suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Stabilește termen pentru verificarea legalității și temeiniciei măsurii arestării preventive la data de 16.04.2024, ora 09.00, pentru când se citează inculpatul și se asigură apărarea.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea copieii minutei la dispoziția părților și procurorului, prin mijlocirea grefei, azi, 20.02.2024.

**Președinte,
PC**

**Judecător,
LD**

**Grefier,
GS**